

הדקבון באשטרה

זינגר, שהיה לו חלק בביעור כנוספי-המור עלים בעיריית רחובות. אולם המשטרה היתה עדינה מאד. היא דאגה (תוך הסכם עם עורכי העתונים) שלא יפורסם שמו של שטיינברג, ושני הסמלים שנעצרו. אפילו כשנעדר ממשפט בו היה עליו להעיד, נמסר לעתונות כי "הקצין שטיינברג חלה".

היתה סיבה טובה לעדינות-נפש זו: שטיינברג הוא חברו האישי של סגן המפקח ה" כללי, עמוס בן-גוריון, ומדריכו בסיוורים אישיים רבים בעולם התחתון התלאביבי. חוץ מזה, ידעו כי הנאשמים יותר מדי על עסקי הבוסים במשטרה.

★ ★ ★

קלפים וקלפיות

איזוי היו לקצינים גם סיבות מוסרי-יות יותר לשיטוט פשעי פקודיהם: אחד רי ככלות הכול, קשה לדרוש כי הבלשים, המעורים בתוקף תפקידם בעולם התחתון ר- הנתונים לפיתוי מתמיד, ישמרו על רמה מוסרית גבוהה, כאשר נלגד עיניהם ממש עוסקים גדולי המטה הארצי בעסקי-שחיתות הרבה יותר גדולים ומכניסים.

קשה גם לדרוש מבלשים קטנים לשמור על שווי-משקל רוחני וללחום בנגע הצניניות בלבם, כאשר הופכים אנשי-הצמרת את ה- משטרה בגלוי למכשיר להפרת החוק. אם חסרו לך דוגמות (ואין כל חוסר בהן) הרי דווקא החדש התגלה ספח מפרשה מסמרת- שערות, שעד היום לא העז איש לגלותה במלואה.

דגי הרקק במדור הפלילי עסקו בקלפים. הלהייתנים במטה הארצי עסקו בקלפי. קשה לדעת מה פחות מוסרי.

הפרשה החלה כאשר עלה על דעתם של קציני-המשטרה הגבוהים לדאוג לייצוג עצ- מם בחנייה הארצית הקרובה של מפא"י. המפלגה סידרה קלפיות במקומות-עבודה רבים. מדוע לא יוקם קלפי גם במשטרה, חשבו הקצינים. הם לא רק חשבו, אלא לקצינים טובים ניגשו במרץ לביצוע המשר- מה, שסתרה לחלוטין את חוק ישראל ה- אוסר פעולה פוליטית בין אנשי משטרה בתפקיד.

קודם כל הורכבה רשימת-מועמדים, היא קושטה בשמותיהם של עסקנים שונים, שלא נשאלו כלל, ושמתרתם העיקרית היתה ל- שמש הסחאה לשמות המועמדים האמיתיים: ● ישראל בן-אליהו, הקומיסאר הפוליטי של מפא"י במטה, לשעבר קצין עתונות ו- טישטוש, ראש אגף כוח האדם. ● אליהו דקל, לשעבר סגן מפקד מחוז תל-אביב.

★ ★ ★

משטרה ומשמרע

כדי להקק על השוטרים להחליט בעד מי להצביע, אורגנו הקלפיות בצורה מתאימה. בכל קלפי ישב קצין גבוה, מדר- גת ע.מ.מ. ומעלה. אחד מהם היה ישראל בן-אליהו עצמו, האיש הקובע למעשה את עלייתם בדרגה של כל השוטרים. אחרים שמילאו תפקיד זה היו ע.מ.מ. חיים פלסר, סגן מפקד הזנה הצפונית, האחראי על 200 שוטרים, וע.מ.מ. נשר, סגן מפקד הנסה הר- רומית, האחראי על 300 שוטרים, מפקח ראשון ברצון, הקובע מי מן השוטרים זכ- אי לשיכון ולשאר צורות הסעד.

השוטרים הוכיחו בגרות מדינית. הם נכ- נכו איש איש לבדו לחדר הקלפי, הסתכלו בקצין היושב לפניהם, והצביעו בעד הרשרי מה שהמפקד המליץ עליה. קציני המשטרה נבחרו פה אחד.

משלם-המסים שילם כמוכרן את ההוצאות: עשרות ימי העבודה של הקצינים והסמלים שאירגנו את המכביצע, הוצאות הבנוין ו- האמורטיוזיה של כללי-הרכב שהופעלו. לשם חסכון, הפסיקה המשטרה כמה ימים לפני כן במקומות שונים את סיורי המכוניות ה- ניידות, מחוסר תקציב לבנוין.

השערוריה (אך לא שמות האחראים) נת- גלתה על-ידי אנשי מפא"י מסיעה יריבה, שלא רצו שהקצינים יוסיפו לכוחות מתנג- דיהם. הם התלוננו בפי מרכז המפלגה, בטע- נה שהבחירות היו מוזייפות. המרכז הודרו לבטלן, לפני שתתפשט השערוריה. מטה המשטרה אפילו הודיע שידיח את הקצינים האחראיים, הוא רק שכת לציין מי היו.

הודעה זו היתה מצחיקה למדי. כל קצין ידע היטב שאם יתחיל תור הפיטורים מת- מת שחיתות פרטית או מפלגתית, הרי עומי דים לפניו בתור כמה אישים משטרתיים יותר חשובים. אפשר להתחיל ממש מראש הדג.

(המשך מעמוד 3) ספורטה סולק בצורה יעילה. לפתע נפוצו שמועות על חייו הפרטיים, שהיו כוזבות לחלוטין, אך הספיקו לעורר נגדו את זעם הממנים עליו. הוא סולק מעמדת-המפתח, הפך קצין נמוך במטה הארצי.

תפקידו עבר בירושה לסגנו, זאב שטיינ- ברג, שמינה כסגנו החדש את המפקח-הרא- שון חיים גליק. בניגוד לשמו, לא היה ל- גליק מול רב במדור. הגבר הגבוה והקרת, מפא"יניק טוב ככל קצין-משטרה הזוכה בקאריירה, התיחס ברצינות-יותר גם לתפקי- דו, הסמלים חששו שהוא יפריע לבנינם הכלכלי המפואר, תיכננו את סילוקו.

לרוע המזל, לא מצאו גם הבלשים ה- מוכשרים של חולית-הבלוש, שום דופי בחייו הפרטיים של מפקדם. הוא חי חי משפחה למופת, לא השתכר, לא שיחק קל- פים, לכן נאלצו להאשימו בהאשמה אחרת: שהוא בטלן חסר-יוזמה, המפריע להם בע- בודתם. זה הספיק. גליק סולק, קיבל ב- משטרה גיב שגירתו משעמם, כראש המוקד.

באותו זמן סולקו, בזה אחר זה, כל שאר הבלשים שעשו רושם של יודע-דבר, תוחבי- ציון דבני, עזויה, פסח קרייסברג, והשוט- רים דויד אילטיס, יעקוב שאראק, עמי לסי מן ורבים אחרים.

כולם הועברו עם מכתב האלצה למפקדים אחרים, שנבקשו לא להעסיקם בשום פנים ואופן בעבודה הקשורה בבלוש ובחקירות. כך נמנעה האסכנה שהם יתערבו בכל זאת בעבודת השלישייה.

★ ★ ★

לחיות ולתת לחיות

בראש המדור עמד עתה זאב שטיינ- ברג. הסמלים שמחו על כך מאד מאד. הם אהבו את מפקדם החדש.

שטיינברג הוא בלי כל ספק קצין-משטרה מוכשר מאד. הוא יודע מה פירושה של עבודה במללים, והוא השיג בשעתו הצ- לחות מזהירות בביעור כמה כנוספיות.

הוא התפרסם כאשר החליט שופט מחוזי כי שטיינברג שיקר בעדות בשבועה, כדי לחפות על שוטר שזיף טביעת-אצבעות, כדי להרשיע נאשם.

אולם שטיינברג הוא גם אדם נוח לב- ריות, השונא לריב עם פקודיו או לעורר את מורת-רוחם.

לאטלאט הכניסו הסמלים את שטיינברג למציאות המדור. הוא היה המפקד הרא- שון אשר גילו לו את רשימת בתי-הבושת, מועדוני-הקלפים ומאורות-החאיש. שטיינ- ברג ידע להעריך אמון זה: הוא לא הת- ערב בעבודת פקודיו. בניגוד לקודמו, ספור- טה, לא הרכיב בעצמו את חוליות-הסורקים, לא פיקח בעצמו על הסריקות. הסיסמה היתה: לחיות ולתת לחיות.

לא ברור באיזו מידה השתתף שטיינברג גם בצד הכלכלי של פעולת סמליו. אך ברור שהוא ידע לשמור על קשרים טובים עם אנשי-העולם התחתון. הוא הוציא עש- רות פושעים ממקצועותיהם השונים, אירגן להם מקום נכבד ברשימת מקבלי-המשכורת של מלך בתי-הבושת בעיר. תמורת זאת החטיחו הפושים לא להטריד את מנוחת התושבים בפריצות, מסרו לשטיינברג ידי- עות טובות וחיו על חשבון רוחיהן של הגבירות העוסקות במקצוען הבלתי-חוקי, בחנות המשטרה.

לשטיינברג, לסמליו ולפושים היה שקט.

★ ★ ★

חברו של עמוס

כיצב איריאזי זה יכול היה להימשך כעד אין סוף, לולא רוע לבו של אותו סמל שיטריט בביה-הסחה, שהחליט לפוצץ את הענין ולערער את סדרי העולם העליון והתחתון גם יחד. הוא הרגיש את עצמו מקופח, אחרי ששטיינברג הבטיח לדאוג שיוקל בעונשו, אך לא היה מסוגל לקיים את ההבטחה.

הסיבה היתה טבעית. אחרי שסולק שטיינ- ברג, עם גילוי שערורית שיטריט, הרגישו הפושעים ששוב אין איש מגן עליהם, ושיש להם יד חופשית. הסמלים עצמם נאלצו ל- בער את בתי-הבושת ומאורות-הפשע מתוך רגש-נקמה גבוה שיטריט.

הסמלים חינו עד עבור זעם. אולם הזעם לא עבר. שיטריט גילה חלק מן הידוע לו (אך לא את הכל). אי-אפשר היה עוד לטש- טש את הענין. נפתחה חקירה, שבראשה עמד איש שהובא במיוחד מחוץ-לעיר, סגן- מפקד משטרה מחוז המרכז, ס.מ.מ. יוסף

ארמון
הסיגריה שכדאי לעשן

הסבק העדין שבה מנופח
שלוש פעמים ובעשן
שאתה שואף אין שמץ
של אבק. הדרשה המוני
בדת לסיגריה ארמון
הוכחה לטיבה המעולה.

שטוחות-עגולות
20 סיגריות 320 פרוטה
אחים בזינו בע"מ

ארמון
סיגריה קלה ועדינה

כעת חניע חזמן
לנקות אצלנו את

לסי-חיק

ביסודיות ובמומחיות. כמגן
נגד העש בשטיחים ובדברי
צמר אנו מציעים קשת
חסון נגד עש, פרטים בכל
סניפי קשת.

קשת

השער ולוקיינו יחממו

וקרי

נקה משחת שספו
נקה חלמון שספו
נקה לנולין שספו
המפיצים: חבי גורית בע"מ

משקה ביתי חדש!

בשבוע החולף חנכה חבי "טמפו"
בית-חרושת חדש באזור התעשייה
בחולון. המפעל נחנך בייצור ה-
משקה החדש — "מי-עמי". המש-
קה החדש משוקק בבקבוקים גור-
לים המכילים שש כוסות משקה.
נוסף לצורתו הנאה, הדומה במב-
נהו לבקבוק של "טמפו" — מצויד
הבקבוק בפקק קפיצי-הרמטי ה-
שומר על המשקה מפני התאדות
גם לאחר פתיחתו. מעלתו העיקרית
לעקרת הבית היא שהבקבוק אינו
תופס שטח גדול במקרה.

המשקה החדש "מי-עמי" שונה
מ"טמפו" בכך שאיננו ממותק. ב-
עלי המפעל, החי י. תבורי ומ.
בורגשטיין, הסבירו בעת חנוכת
המפעל החדש את התהליך המיוחד
של השבחת המים ע"מ לשחררם
מעודף סיד, מאויר מיותר וחיתוים
מכל גוף זה. המניע לייצור "מי-
עמי" הוא הרצון לאפשר לשכבות
העממיות לרכוש משקה טהור ו-
טוב במחיר השווה לכל נפש. כי
בקבוק "מי-עמי" (המכיל 6 כוסות
משקה) נמכר ב-150 פרי.